

17 Harry [13]

De Gevangene van Azkaban (3)

Harry ontmoet Scheurbek aan het begin van zijn derde jaar in Zweinstein. Scheurbek is een Hippogrief, een schepsel dat half paard is en half griffioen.

Naar mijn mening is de keuze voor de griffioen een duidelijke verwijzing naar wat Scheurbek symboliseert. De griffioen is een oud mythisch schepsel, dat in de verhalen van vele volkeren voorkomt. Hij wordt ook vermeld in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. Daar is de voorste helft een adelaar en de achterste helft een leeuw. De leeuw symboliseert de goddelijke liefde, de adelaar staat voor de Geest. De machtige vleugels van de adelaar symboliseren de hoogten waarin deze mysterievogel kan opstijgen, terwijl de leeuw met zijn voeten op de grond blijft. Hier zien wij een prachtig symbool van een dier dat hemel en aarde verbindt: 'De Christus'! Toen de Zonen en Dochters van de Pottenbakker, miljoenen jaren geleden, in de stof afdaalden, begonnen zij aan een proces van verbreking van de Oorspronkelijke Geest. Die Geest leefde als koning in de microkosmos, naast de Ziel als koningin, met de persoonlijkheid als hun kostbaar kind. Omdat de Oorspronkelijke Geest Zijn kinderen nooit aan hun lot over laat, was er vanaf het begin een plan om het de mens mogelijk te maken, terug te keren langs de weg waarover hij gekomen was.

Dat kan niet gebeuren doordat men zich alleen maar opnieuw openstelt voor de Oorspronkelijke Geest. De onvoorstelbaar hoge vibraties van de Geest, zouden de mens direct vernietigen. Er is een middelaar nodig tussen de gevallen mens en de Geest. Er moet een bewaarder van Gods mededogen zijn, die tot de aarde kan afdalen, zelfs tot de hel als het nodig is, om de schreeuw van de zoeker te beantwoorden, wanneer die zich realiseert dat er in het gevallen heelal geen greintje leven is en wanneer diens hart naar de terugkeer van de Geest gaat verlangen. Die middelaar noemen wij Christus. Zijn stralen van hoop en vertroosting, kunnen ons hier beneden bereiken en ons de sterkte en hoop geven die nodig zijn om om te keren en de lange, lange weg terug te gaan, tot waar wij ooit vandaan kwamen. Hij zal ons op Zijn rug nemen en ons naar boven dragen, steeds verder omhoog naar de hoogten van de Geest, om ons te herenigen met de Vader.

Dat is de griffioen. In *Harry Potter* is als symbool van Christus, de Hippogrief verkozen boven de griffioen, maar naar mijn mening maakt dat niets uit. Het Huis van Harry is tenslotte genoemd naar de griffioen: Griffioendor – griffioen d'or - gouden griffioen. Pas op! De Hippogrief heeft vlijmscherpe klauwen! Hij moet met grote eerbied en voorzichtigheid benaderd worden. De griffioen is ook het symbool voor de beschermende kracht van het Lichaam van Christus.

Het lichaam van Christus is de broederschap van de Meesters van Ontferming. In de voorbije duizenden jaren zijn velen met succes de weg van bevrijding gegaan. Deze

mensen hebben de mensheid niet de rug toegekeerd, maar helpen mee om de stralen van hoop en vertroosting naar de aarde te zenden. Zodra Christiaan Rozenkruis uit de put was bevrijd, hielp hij mee om de volgende groep mensen op te trekken. Hagrid is het voorbeeld dat het boek ons geeft van een Meester van Ontferming. Hij was het die Harry introduceerde in de magische wereld. Het is dus niet meer dan vanzelfsprekend, dat hij werkt met het lichaam van Christus. Als Hagrid tegen Harry zegt dat hij op de rug van de Hippogrief moet gaan zitten, betekent dat, dat de nieuwe ziel binnen gaat in het Lichaam van Christus, dat hem onmiddellijk mee omhoog neemt. Harry en Scheurbek worden meteen vrienden.

Terloops moet ik zeggen dat ik heel erg van deze scène in de film houd. Het is mijn meest favoriete scène geworden. In de film komt in deze scène de symboliek heel goed naar voren.

Maar dan benadert Draco Malfidus ('kwade trouw') Scheurbek. Malfidus vertegenwoordigt het type mens, dat het pad van bevrijding voor zichzelf gaat, in plaats van voor de nieuwe ziel die geboren moet worden. Het aardse zelf kan niet bevrijd worden, omdat het een onlosmakelijk deel is van dit gevallen universum. Het is een noodmaatregel, om het de microkosmos mogelijk te maken, zich in deze wereld uit te drukken. Zonder het zelf zou de mens nooit bevrijd kunnen worden. De Geest heeft de microkosmos velen duizenden jaren geleden verlaten, waarna de oorspronkelijke ziel is gestorven. De aardse mens heeft de taak, om de microkosmos in zijn vroegere glorie te herstellen, maar hij kan dat alleen doen als hij bereid is zichzelf te offeren, zoals Ron dat deed in het schaakspel.

Voor de mens is het vanzelfsprekend om te streven naar bevrijding voor het ik, of het 'zelf van de stof' zoals de *Stem van de Stilte* het noemt. Maar dat is onmogelijk. Niettemin, veel mensen proberen het. Naar mijn mening symboliseert Draco zo iemand. In Zweinstein behoort hij tot Zwadderich, het huis van Lucifer. Hij benadert het lichaam van Christus zonder eerbied en met minachting. Hij zegt: 'Ik wil wedden dat jij helemaal niet gevaarlijk bent, hè? Of wel soms, lelijk rotbeest?' Zoals wij weten, wordt Malfidus toegenakeld door de scherpe klauwen van de Hippogrief. Het lichaam van Christus is een krachtveld van intens hoge geestelijke energie. Het werkt uiterst heilzaam, maar alleen als het wordt benaderd door de Onsterfelijke Ziel. Als een ik-gerichte zoeker naar bevrijding van het zelf het nadert, zal hem nadeel worden berokkend. De hoge vibraties van de Christushiërarchie, zullen het astrale lichaam van zo iemand schaden.

Malfidus gaat naar de ziekenboeg. Vervolgens organiseren hij en zijn vader een rechtszaak en zorgen zij dat Scheurbek wordt veroordeeld. Ondertussen ontdekt Harry dat Sirius, zijn peetvader, onschuldig is en twaalf jaar in de gevangenis heeft doorgebracht, als slachtoffer van verraad door Peter Pippeling. In hoofdstuk twintig wordt uitgelegd welke kracht Sirius symboliseert. Laat ik nu volstaan met te zeggen,

dat hij de beschermer en de gids is van de nieuwe ziel, een bron van inspiratie en geestelijke kracht. Hij bevindt zich in de microkosmos, dicht bij de Nieuwe Ziel.

Door middel van een Tijdverdrijver gaan Harry en Hermione (let op: Ron is afwezig) terug in de tijd en redden zij Scheurbek van zijn terechtstelling. Dan vliegen zij omhoog, naar de cel waar Sirius gevangen wordt gehouden en helpen hem te ontsnappen. Sirius vliegt weg op de rug van Scheurbek. Harry heeft twee onschuldige levens gered.

Harry Potter is het verhaal van een kandidaat voor de bevrijding door alchemische transformatie. Alle karakters zijn krachten, invloeden of entiteiten die de alchemist op het pad ontmoet. Dementors zijn krachten die proberen om de nieuwe ziel van de kandidaat te beroven van zijn zielekracht. Harry is in staat ze weg te jagen door zijn machtige verlangen naar bevrijding, zoals wij in hoofdstuk 16 zagen.

Scheurbek is ter dood veroordeeld. De invloed van het Lichaam van Christus, de broederschap van Erbarming, is strijdig met de doeleinden van de machten van duisternis, in en rond de zoeker. Zij willen Zijn invloed zo snel mogelijk onschadelijk maken. Christus is gevaarlijk! Hij verstoort de wereldorde. Zie toch wat hij de arme Draco Malfidus heeft aangedaan! Maak een eind aan Zijn bestaan! Hetzelfde geldt voor Sirius. Hij is door Sneep gevangengenomen en opgesloten. Sneep is onze donkere kant, onze schaduwzijde. Hij haat Sirius en Harry. In *De Alchemische Bruiloft* is hij de zwarte koning. Hoewel, zoals wij weten, Sneep zich later bij de Orde van de Feniks zal aansluiten en zich uiteindelijk voor Harry zal offeren, kan hij door zijn verleden niet anders dan het goddelijke licht haten. Harry daarentegen buigt voor de Hippogrief en hij en Hermelien vliegen op zijn rug weg om Sirius te redden.

De nieuwe onsterfelijke ziel daagt de krachten van deze wereld uit en gaat met grote eerbied het lichaam van Christus binnen. Hij geeft zich eraan over. De Christuskracht heft hem op en stelt hem in staat om Sirius te bevrijden. Harry heeft een volgende fase in het goddelijk plan van verlossing voltooid. Hij is vrijgekomen van de astrale wereld. Hij heeft de macht van Christus in zich vrijgemaakt en hij heeft Sirius, de nieuwe blinkende morgenster, in zijn uitspansel getild.